

Forfatter: Larsen, Thøger

Titel: En Løvfaldsdag

Citation: Larsen, Thøger: "En Løvfaldsdag", i Larsen, Thøger: *Fire digtsamlinger 1904-1912*, udg. af Lotte Thyrring Andersen, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1995, s. 85. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenthfiredigt-shoot-workid64840/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Fire digtsamlinger 1904-1912

Alt det fjerne er borte, og Drømmen
slukt og druknet. Se, dette er Jord.
Dette er vort. Her er det, vi bor,
længes og ængstes, bugger i Tømreren.

Bakkerne ligger i Aag under Tyngden.
Græssernes vaagne Grønt paa Vang
husker en gammel ensom Sang,
nikker til Vinden: Syng den, syng den!

Vinden suger de Sorger, der sove
nede i Muldenes sejge Mulm,
vækker i vilden Hyld et Svulm,
Længsel fra længst fortabte Skove.

Lang er Vinden som Tid og Smerte,
taaget Higen og dæmpet Kval,
er som et Svøb om en mørk Vokal,
der usalig søger vort Hjerte.

En Løvfaldsdag

Højt i Skovens Toppe
slider Jordens Blæst.
Dybt i Skovens Dale
Sol og Stilheds Fest.

Bunden dækt med Laser
af Skærsomrens Dragt –
skønne syge Farver,
Dødens arme Pragt.

Under Blæstens Lydhvæl,
Grenes Knirk og Pib,
siddet jeg og drømmer
som et sunket Skib.

Vindens tætte Susen
tvinger sig mod Syd.
Ned til mig det tabte
drypper uden Lyd.

Højt jeg hører Livets
mødige Vokal,
siddet selv og smiler
som i Glernsels Dal.

Over mig gaar Tidens
hvileløse Strøm.
Bundens Lys og Skygge
er som dødes Drøm –

Gamle Dages Solskin,
tusindaarig Fred,
her, hvor alt det tabte
saligt synker ned.

Stormfuld Vinternat

Vinterstormen
er skarp som Hjerteveen.
Alle Vaar-Evnerne
sover under Sneen.